

utrujene,
vroče polti.

Drevesa
prihajajo k nama
v svate
mimo ljudi
in mimo besed
in polagajo k tvojim nogam
darove molčanja.

VI.

Moje oči
so sivo,
zapuščeno gnezdo.

Ptice tvojih želja
so odletele
nekega jutra
iz njih
brez klica,
visoko
čez polja.
v varno
in glasno zavetje
besed.

Jočite,
trave,
drevesa
in rože.
Moje oči
so sivo,
zapuščeno gnezdo.
Tiho žalujte
in ne kažite
svojih solzá
ljudem.